

תו אמרי ליה רב הונא ורב חסדא לגניבא: ומנא לך דכפלינן "שלמא" למלכים, שמשום כך כפלת את ברכתך לשלום פעמיים?! אמר ענה להו גניבא: דאמר רבי יהודה אמר רב: מנין שכוּפלין שלום למלך? — שנאמר "ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים [ואמר], לך דוד ועמך בן ישי, שלום שלום לך"⁽¹³⁾. אמרי ליה רב חסדא ורב הונא לגניבא: דהכי אמר רב יהודה אמר רב: אסור לו לאדם שיטעום כלום, עד שיתן מאכל לבהמתו. שנאמר: "ונתתי עשב בשדך לבהמתך", וחדר כתיב "ואכלת ושבעת"! הרי שיש להקדים את אכילת בהמתו לאכילתו.

הדרן פרק עלך הניזקין

למעלה ולמטה. וכדאיתא בפרק "חלק", "כל העוסק בתורה לשמה, משים שלום בפמליא של מעלה, ובפמליא של מטה". ועל זה מובא בסמוך הפסוק "לך דוד, ועמך בן ישי, שלום שלום". דהיינו שלום כפול, למעלה ולמטה. אבל לעוזרי דוד אמר רק שלום אחד, כדכתיב בהמשך הפסוק "ולעוזריך שלום".

עבודה זרה פלונית, וישבחנה, ועלול לב הישראל להסס בדבר, ויבוא לידי תקלה. מיהו דוקא כשנכנס הישראל לביתו חיישינן להכי. אבל כשפוגשו בשוק באקראי, אין לחוש לזה כל כך. 13. וכתב המהרש"א בביאור הענין, שמלכי ישראל, וכמו כן תלמידי חכמים, עושים שלום